

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Serbări pontificale.

În ziua de 6 Februarie sau implinit 6 ani dela alegerea și în 12 Februarie 6 ani dela încoronarea sf. Părinte Papa Piu XI. în scaunul sf. Petru verchovnicul apostolilor, al apostolescului ocârmuitor al pietrei nemșcătoare a credinței, al păstrătorului cheilor împărăției cerești cum zice ahatistierul săptămânal din Mohilov.

Sf. Părinte este al 261-ea urmaș al Sf. Petru pe scaunul papal.

Patru ani dela război incoace, din 1918—1921 a trăit aproape de noi în Polonia ca reprezentantul al sf. Scaun, de aci a fost numit arhiepiscop de Milan, și după câteva luni ales papa din Roma.

Dela ocuparea Romei (1870) el a fost cel dintâi, care eșind pe balustrada (partea de înaintea) a bisericii sf. Petru, a împărțit binecuvântarea lui arhirească tuturor, ca să arete prin aceasta, că iubirea lui întrece toate marginile puse de mâini omenești.

El vrea să dea pacea lui Hristos tuturor popoarelor, pacea pe care lumea nu o poate da numai Răscum-părătorul lumii, împărătul adevărat al păcii.

Pacea lui Hristos prin împărăția lui Hristos, este programul de guvernare

al sf. Părinte. Împărăția lui Hristos radiază o iubire sinceră a deaproape-lui. Cu câtă tărie arde aceasta flacăra a iubirea deaproapelui în inima sf. Părinte am putut vedea, când și-o ridicat cuvântul pentru eliberarea celui din urmă patriarh ortodox Tichon din ghiarele bolșevicilor, sau când a trimis ajutoare pentru rușii info-metați.

Deși bolșevicii l'au judecat la moarte, deși logele francmasonie din Mexic duc o campanie, de extirpare în contra credincioșilor sf. Părinte nu încetează de a fi simbolul adevărului și al păcii.

Se aducem și noi prinosul nostru de mulțumire, la începutul anului a 7-lea al guvernării, cu aceea rugăciune către Dumnezeu, ca să-i fie hărăzit sf.-lui Părinte, să stabilească între popoare pacea lui Hristos, ca să se apropie cât mai curând ziua, când va fi o turmă și un păstor.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Dumineca Județului...

I.

Semnele, cari vor fi înaintea acestui Județ vor fi înspăimântătoare, înfiorătoare. — Soarele va fi cu totul însângerat, aerul ca de foc, marea plină de valuri — infuriată... pământul se va cutremura: foame, război, ciumă vor dăinui în toată lumea, și ceace va mai rămâne — va fi pradă focului. — Iată cum se vor sfârși toate mărimile pământesti, curțile, turnurile, grădinile, vilele, salele, palațele — în cari se desfășează așa de mult sumeția omenească, și de cari așa de rău se folosește moliciunea veacului: toate se vor prefăce într'un mână de cenușă... Cred, Doamne Dzeul meu, că voi auzi aceea înfricoșată trîmbiță, care mă va chema să dau seamă de toată viața mea. La sunetul ei toți voi învia... Ce bucurie pentru sufletele bune — cari se vor împreună cu trupurile acelea cari au fost pururea tovarăși în năcazurile lor, ba chiar unelte ale suferințelor lor, și cari atunci vor fi mai sprintene decât gândul, mai tari și mai nepătimitoare decât diamantul ori aurul? Curaj — o trupul meu, dacă acuma ești prigonit și năcăjit, într'o zi vei învia, și mărirea ta se va potrivi cu ceace ai suferit, pentru iubirea lui Isus Hristos. *Cel ce samănă în lacrimi, cu bucurie va seceră...*

II.

Vor învia și cei osândiți, cei răi... Dar oh! ce durere! Cu ce turbare vor intra acele suflete în trupurile lor — cari au fost pricina osândirii lor, și cari atunci vor fi mai negre ca și cărbunele, mai greoaie ca plumbul, mai urite cu viermii și toate putrede și grefoase! Se vor uita la acei ochi, la acele mâni, la acel trup — din pricina cărora s'au osândit, și vor zice: Pentru tine dară vas putred, sac de vermi — mi s'a plătit să mi pierd sufletul pe veci?! Adunându-se toate popoarele în valea lui Iosafat — Isus Hristos se va scobori din cer, încunjurat de toată curtea cerească, înainte va fi steagul Crucii — și va șede la Judecată — să judece pe toți. — Ingerii vor însoți pe cei aleși, cari vor fi înșirați de-a dreapta. Diavolii vor încunjura pe cei osândiți — alungați de-a stânga. Un *Eu sunt* — rostit cu glas iubitor către soldați în grădină — a fost de ajuns să-i culce la pământ; ce

va fi dară pentru cei răi, când D. N. Is. Hr. ca judecător necruțător, ca Dumnezeu mănios, va striga: *Eu sunt acel Răscumpărător*, pe care voi nu l'ați băgat în seamă, l'ați disprețuit v'ați lăpădat de mine, l'ați vândut de atâtea ori, dar acuma veți plăti toate păcatele și fărădelegile voastre. Un rege (Bogori) se întoarse la credință — din păgân ce era — fiindcă a văzut zugrăvită pe un părete Judecata cea din urmă... Un tinăr — care visă că e dus înaintea Judecății dumnezeiești — a fost cuprins de o spaimă așa de mare — încât părul lui din negru — ce a fost, în noaptea aceea tot s'a albit... Cu cât mai vârtos trebuie să ne temem noi, dacă gândul Judecății din urmă nu e de ajuns să ne facă să ne cutremurăm din creștet până-n tălpi-și să ne hotărască la o viață, pocăită, care să ne asigure în ziua aceea mare o judecată bună!

III.

Ce simțeminte vor avea atunci aleșii? Doară le va părea rău că-și au înfrânat trupul, au disprețuit lumea, au făcut pocăință? Auzind dulcea chemare a Răscumpărătorului, se vor sui cei fericiți la cer, cu trupul și cu sufletul vor moșteni pe Dumnezeu, ca să nu-l mai piardă altul... nici odată... Ferice de noi — de vom fi în numărul acestora!

Iar cei osândiți — ce vor zice? Iată colo pe aceia — pe cari noi îi boljocoream — zicându-le fățarnici — nebuni, sfântoci, dumnezerești... iată că s'au suit la cer, încununați cu mărire: iar noi cu știința noastră proastă suntem cufundați în iad! Mai dureros va fi pentru ei — când vor auzi că — blăstemați de Dumnezeu, și alungați dinaintea lui, ca să nu-l mai vadă în toți vecii! Stă în mâna mea, în puterile mele — să mă fac cu trup cu suflet ori pe veci fericit, ori pe veci nefericit... Ce fac dară?

Sfânta Pelagia — care a fost mare păcătoasă — ascultând predica Județului — ce o spunea sf. Nonno, se întoarse din inimă la Dzeu — și ca să încunjure toate prilejurile, fugi îmbrăcată în haine bărbătești într'o pustie ca să facă pocăință — apoi ca să fie mai asigurată, se aseză pe muntele Maslinilor de partea aceea — care era spre valea lui Iosafat. Acolo-și făcu o căsuliță — cu o ferestruică spre valea lui

Iosafat... La asta fereastră se ducea mai ales când era ispitită, și zicea către sine: Aici, o Pelagie, te vei înfățișa înaintea lui Hristos Judecătorului vecinic... Fă așadară acum — ceea ce ai vrea să fi făcut atunci... Să zburăm și noi cu gândul la valea aceea mare — și vom fi cuprinși de o sfântă frică ca și sf. Ieronim, care trăind în pocăința cea mai aspră în peștera din Viflaim — tremură din cap până-n picioare — socotindu-se la Judecată, și ori ce tremurare de frunze îi părea sunetul trimbiții, care-l chema să dea seamă de toate...

Datorințele mamelor față de prunci.

(Urmare)

Voi aveți o familie număroasă, nu aveți nici vreme nici mijloce de a îndestula voințele și launele-caprițele copiilor voștri, voi le dați, ceea ce le este netrecut de lipsă, mâncare și îmbrăcăminte, și nimic mai mult decât ce e de lipsă, și iată vor crește din ei bărbați și femei tari, dedați cu lipse și cu neajunsuri, dedați la jefse. Acești copii număroși au gusturi și aplicări deosebite, ei apucă pe toate carierele — unul se face preot, altul învățator, altul măiestru, comerciant... altul se face călugăr — călugărită — și aceasta e cea mai mare binecuvântare ce o poate da Dumnezeu unei familie. Maica sfintei Caterine din Siena avuse 25 copii, și sfânta a fost una din cele din urmă fete... Ce nefericire ar fi fost pentru această familie dacă nu se năștea sfânta! Poate că părinții, frații și surorile Sfintei sunt în ceriu — pentru dânsa, pentru rugăciunile Sfintei.

Niște țărani săraci au avut 16 copii, dintre cari 2 sau făcut preoți, mai multe fete s'au făcut călugărițe și unul s'a făcut avocat.

O muiere văduvă trăia cu cea mai tinără din fetele ei, aceasta fată a fost avut'o la o vreme îndelungată după altă fată. Dânsa era singurul ei ajutor, și un mărgăritar de virtuți, frații ei și surorile e cu toții au fost răi și numai de năcaz și supărare la mama lor, dimpotrivă cea din urmă fată, la care ședea, a fost ingerul ei mângăilor la bătrânețe.

(Va urma)

Părintele nostru Leon Papa — 18 Februarie. — fu născut în Roma la finea secolului al IV-lea dintr'o familie de frunte. A fost inzestrat de la bunul Dumnezeu cu însușirile cele mai escelente spirituale, încât deja ca tinăr a devenit un orator vestit. Hirotonindu-se de preot s'a numit de arhidiacon al bisericii din Roma. Timpurile acele erau grele atât pentru popoare cât și pentru biserică. Grele pentru popoare căci s'au sculat popoare asupra popoarelor, se devastau sate, orașe și țări, iar biserică era conturbată de tot felul de erezuri de ale Arianelor, Nestarianilor, Pelagianilor, Eutihienilor și a altora.

În timpurile acele aieve a fost lipsă de bărbați rezoluți și învățați cum a fost și Sf. Leone, care a combătut pre Nestoriani. Ca un bărbat plin de zel pentru sfânta biserică catolică s'a trimis prin Pontificii de atunci în solii la împărați și popoarele resculate și cu elocința lui minunată pretutindenea a făcut pace și liniște.

După moartea pontificelui Sixt al III-ea (440 d. Hr.) a fost ales de papă. Ca pontifice înainte de toate s'a nizuț a combate erezurile și a mântui Italia și Roma de invaziunea popoarelor, ceea ce i-a și succes, și pentru aceasta deja contimpuranii l'au numit „Mare.”

Dânsul a premers cu exemplul pietății, a răbdării, a postului și a exerceții virtuților, și a readus clerul la disciplina care era conturbată de erezuri. Cu un zel apostolic a vestit cuvântul lui Dumnezeu și s'a ostenit pentru păstrarea credinței cei adevărate catolice.

Mai întâi a combătut pre Maniheii, cari ziceau că lumea s'a zidit de două spirite, de spiritul binelui și al răului, apoi a combătut pre Nestoriani, cari ziceau că Isus Hristos are două persoane și două nature, pre Eutihiani, cari ziceau că în Hristos este numai una natură, adeca cea dumnezească în care s'a contopit cu totul firea cea omenească.

Pre toți aceștia i-a deșteptat Sf. Leone într'atâta încât în Sinodul ecumenic din Chalcedonia ținut în anul 451, șese sute de Episcopi a declarat: „Aceasta este credința sfinților Părinți. Petru grăește prin Leone.” Astfel combătând erezurile a priveghiat asupra moralității, zicând: „Purtarea morala a superiorilor este vieța supușilor”.

Sf. Leone a mântuit Italia și cetatea Roma de devastarea Hunilor. Aceștia sub ducele lor Atila — supranumit și sbiciul lui Dumnezeu — a pustii țări și orașe a devastat multe și în urmă trecând Alpii a mers în Italia și a ajuns înaintea Romei, amenințând cu pustiire capitala creștinismului. Când deja disperarea era la culme, singur Sf. Leon n'a tremurat ci s'a hotărât a mântui patria. În trei zile și trei nopți s'a rugat în biserica Sfântului Petru, apoi a provocat pre ai săi să-i urmeze, și a mers înaintea lui Atila, care stătea cu oastea lui lângă fluviul Mincio.

Atila l'a primit pe Sf. Leone cu pompă mare, iar Leone ținându-i o cuvântare frumoasă și-a terminat vorbirea cu cuvintele: „Toate le-ai invins Atila, învinge te acum pre tine însuși”. Atila întrebându-l cumcă ce dorește? Leone i-a răspuns: ca să se retragă din Italia și să dimită prizonierii, și Atila cel groaznic spre mirarea tuturor s'a retras din Italia. Întrebându-l oștii pentru ce face aceasta, li-a răspuns cumcă când a vorbit Leone, a văzut asupra capului lui Leone doi bărbați cu sabii scoase (Sf. Petru și Sf. Pavel), cari mi-au șoptit la ureche: „dacă n'ur vei asculta de Leon, vei peri cu poporul tău cu tot”.

Era mare bucurie în Italia și Leone fu primit în Roma ca salvatorul Italiei.

Cu trei ani mai târziu iarăși i-a succes Sfântului Leone a mântui cetatea Roma de devastarea totală a lui Genzerich regele Africei, care deja 14 zile pustia cetatea.

Sf. Leone a ocărmit biserica catolică în restimp de 21 ani. Fu chemat la cele eterne în 10 Noembrie 461. Sfintele lui oseminte s'au așezat în biserica Sf. Petru la ușa bisericii cu inscripțiunea: „Precum a păzit biserica în viața sa, așa a priveghiat și după moartea sa la pragul ei”.

Bibliografie. A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla” No. 1. „Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos” de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Datorințele creștinești ale bărbaților” de acelaș autor. No. 3. „Invățătură creștinească pentru femei”. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „Invățături pentru tinerii feciori.” Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „Invățături creștinești pentru tetele fecioare.” Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș”. No. 1. „Marele dar al credinții” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania”. de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. — No. 3. *Duminecile* dela Paști până la Rusalii. Invățături și gânduri creștinești asupra sfintelor Evanghelii din aceste Dumineci, pentru folosul sufletesc al poporului binecredincios. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei și 1 Leu porto postal. No. 5. *Duminecile după Rusalii până la Ziua Crucii*. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. Se pot procura la Librăria Asociațiunei Sighet, Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

19—25 Februarie 1928.

19. Dumineca lăsatului de carne. (Ev. Mat. 25, 31.) Ap. Archim.
20. Luni. P. Leon Fp.
21. Marți. P. Timoteiu † 337 d. Hr.
22. Miercuri. M. din Eughen. (600—606. d. Hr.)
23. Joi. M. Policarp † 169 d. Hr.
24. Vineri. Afl. cap. S. I. Bot. (364. d. H.)
25. Sâmbătă. P. Tarasie. † 806. d. Hr.